

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoCsp/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200112
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8619200112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: L. H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX P., právne zastúpená: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.100,- Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 1Csp/4/2019 -59 zo dňa 14.10.2019, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom 1Csp/4/2019 -59 zo dňa 14.10.2019, Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) o nároku žalobkyne o primerané finančné zadostučinenie rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.100,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 1 ods. 1, § 3 ods. 3, 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 21.01.2019 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 100,- Eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, sp. zn. 6C/158/2014, v ktorej bol vydaný rozsudok zo dňa 12.01.2017 bola úspešná. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/48/2017 zo dňa 06.07.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.08.2017 a vykonateľnosť dňa 01.09.2017. V uvedenom konaní zistil, že dňa 25.05.2010 došlo k uzavretiu revolvingového úveru medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovanou spoločnosťou ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 1.260,- Eur so splatnosťou v 6 mesačných splátkach. Zistil tiež, že doložené tlačivo i žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru majú vypísané osobné identifikačné údaje veriteľa a jeho obchodného zástupcu, osobné údaje dlžníčky a údaje o požadovanom revolvingovom úvere, ktorý má byť vyplnený s tým, že sa žiada suma 1.260,- Eur s mesačnou splátkou, vrátane úrokov 71,53 Eur, celková úroková sadzba 70,01 % a priemerná RPMN 51,49 %. Tiež bola uvedená zmluvná odmena 995,70 Eur a predpokladaná

RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,28 %. Na tlačive boli uvedené v bode 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to sadzbe a konkrétnej výške úveru, schvalené žalovanou až 25.05.2010. V danom prípade žalobkyňa podpísala len žiadosť, pričom konkrétna formulácia a podmienky schválenia revolvingového úveru boli robené dodatočne 25.05.2010 spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, a. s., pri schválení, kedy boli uvedené zmeny pri RPMN, a to 69,15 %, a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí úveru 56,09 %, keďže po modifikácii údajov išlo o nový zmluvný návrh, ktorý žalovaná nepodpísala, túto zmluvu o úvere súd vyhodnotil ako bezúčinnú a bez poplatkov

4. V súvislosti s určením neprijateľnej zmluvnej podmienky a poplatku 187,31 Eur za túto službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok, uvedenú v dohode o poskytnutí služieb, pod bodom 8.1 a ktorá suma bola odpočítaná z výšky úveru 1.260,- Eur bez toho, aby dlžníčka túto službu využila, čo vyhodnotil ako zneužitie práva, lebo veriteľ požadoval zaplatiť za niečo, čo spotrebiteľka nevyužila a v dobe podpisu zmluvy 19.05.2010 ani využiť nemohla. Nemohla tak ani splniť podmienky na odklad splátok, keď jej ešte ani úver nebol schválený. Uvažovaná čiastka, ktorú chcela úverom získať, sa krátila o 187,30 Eur. Toto vyhodnotil ako nerovnovážne ustanovenie zmluvy, znevýhodňujúcu spotrebiteľku, preto určil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky o povinnosti zaplatiť poplatok 187,31 Eur a uložil žalovanej vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 996,59 Eur. Keďže si žalobkyňa uplatnila úspešne svoje práva ako spotrebiteľka, žiadala v predmetnom konaní ako primerané finančné zadosťučinenie sumu 1.100,- Eur.

5. Okresný súd Svidník v predmetnej veci vydal platobný rozkaz, č. k. 1Csp/4/2019-35 zo dňa 8. marca 2019.

6. Žalovaný dňa 25.03.2019 podal odpor voči platobnému rozkazu, ktorý odôvodnil tým, že popiera dôvodnosť žalovaného nároku v celom rozsahu. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Rozhodnutie vo veci sp. zn. 6C/158/2014 vychádza zo záverov založených na všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka, nie ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňou vyznačená citácia z rozsudku odvolacieho súdu je vecne a časovo nelogická, nakoľko pri zmluve uzavretej 26.05.2010 nebolo možné predpokladať rozhodnutie z roku 2014 resp. 2015. Žalobkyňa výšku ňou uplatňovaného nároku odôvodňuje tak, že má ísť o sumu, o ktorú sa chcel žalovaný bezdôvodne obohatiť. Uvedené tvrdenie je po skutkovej i právnej stránke nedôvodné. V prvom rade nie je zrejmé, s akou skutkovou okolnosťou žalobkyňa vlastne spája toto tvrdenie. Ak žalobkyňa uvádza, že „súdu dávam do pozornosti aj tú skutočnosť, že žalovaný voči mne použil neprijateľnú zmluvnú podmienku“, potom je potrebné poukázať na tieto štyri podstatné okolnosti: v roku 2010, teda v čase uzavretia zmluvy o úvere, nebola platnosť ustanovení dohody o poskytnutí služby spochybnená; žalobkyňa reálne využila svoje právo z dohody o poskytnutí služby. Ďalší dôvod, pre ktorý považuje podanú žalobu za nedôvodnú súvisí s povahou uplatňovaného nároku, ktorý zákon vymedzuje ako „primerané“ zadosťučinenie. Na možnosť uplatňovania tohto nároku mimo účelu právnej úpravy poukazuje vo svojom rozhodnutí sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove. Súvislosť tohto záveru s týmto konaním súvisí predovšetkým s tým, či žalobná požiadavka predstavuje nielen uplatnenie existujúceho nároku, ale či je primeraná. Vzhľadom na uplatnenie nároku na finančné zadosťučinenie v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/15/2016 je žalobou požadovaný nárok neprimeraný, a mimo účelu právnej úpravy. Žalobkyňa na súde už uplatnila nárok na finančné zadosťučinenie v súvislosti so zmluvným vzťahom pod č. XXXXXXXXXXXX. V tam podanej žalobe rovnako tvrdila, že ide o uplatňovanie satisfakcie za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v súdnom konaní, podaním žaloby. V rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015 sa uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Uvedeným konštatovaním sa vymedzuje, že účel primeraného finančného zadosťučinenia súvisí s iniciovaním vlastného postupu k ochrane svojich práv. To, či spotrebiteľ tak urobí jednou alebo viacerými žalobami však neznamená, že nárok na finančné zadosťučinenie by mal vzniknúť v rozsahu rovnajúcom sa násobku počtu podaných žalôb. Navrhol podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

7. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.100,- Eur.

8. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na prvoinštančnom súde pod sp. zn. 6C/158/2014 úspešne uplatnila porušenie práva

spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalobkyňa dosiahla určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá ju zaväzovala zaplatiť neprijateľnú odplatu vo výške 187,31 Eura, resp. 113,52 Eur z dohody o poskytnutí služby a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 996,59 Eur.

9. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1.100,- Eur súd prvej inštancie považoval za primerané s poukazom na to, že pokiaľ by žalovaná vo vyššie uvedenom konaní nedosiahla úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv, vznikla by jej finančná ujma minimálne vo výške 996, 59 Eur.

10. Poukazujúc na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa uviedol, že toto nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 09.06.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo.

11. V predmetnom konaní žalobkyňa požaduje zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1.100,- Eur, čo vzhľadom na skutočnosť, že jej vznikla ujma vo výške 996,59 Eur a navyše dosiahla určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá ju zaväzovala zaplatiť neprijateľnú odplatu vo výške 187,31 eura, resp. 113,52 eura z dohody o poskytnutí služby, považoval za primerané, aby splnilo odradzujúcu a satisfakčnú funkciu vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov.

12. Argumentáciu žalovaného, že žalobkyni bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v konaní vedenom na prvoinštančnom súde pod sp.zn. 7Csp 15/2016 z tej istej zmluvy, považoval za nedôvodnú. V uvedenom konaní bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 450,- Eur z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojich práv a dosiahla zamietnutie žaloby v konaní sp.zn. 7C/422/2013, na základe ktorej od nej teraz žalovaný žiadal zaplatiť nároky z neplatného právneho úkonu v rozpore z dobrými mravmi.

13. V predmetnom konaní žalobkyňa žiada primerané finančné zadosťučinenie za úspešné uplatnenie porušenia svojich spotrebiteľských práv v konaní sp.zn. 6C 158/2014, ktoré vyvolala svojou žalobou. V tomto konaní dosiahla žalobkyňa určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá ju zaväzovala zaplatiť neprijateľnú odplatu vo výške 187,31 eura, resp. 113,52 eura z dohody o poskytnutí služby a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 996,59 eur.

14. Obe základné konania (7C/422/2013 a 6C/158/2014) boli vedené na základe rozdielnych skutkových tvrdení a predmet konania nebol totožný. Na tom nič nemení skutočnosť, že obe konania mali základ v jednom úverovom vzťahu medzi stranami sporu. Výsledky oboch konaní založili pre žalobkyňu ako spotrebiteľku naplnenie hypotézy predpokladanej v ustanovení § 3 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

15. Majúc za to, že žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľky, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. K jeho výške konštatoval, že je správne a spravodlivé, aby táto zohľadňovala aj ujmu, ktorá hrozila, ak by žalovaný uplatňoval nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, čím sa naplní aj odradzovacia funkcia tohto satisfakčného prostriedku. Za primeranú výšku finančného zadosťučinenia tak považoval sumu 1.100,- Eur.

16. O trovách prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

17. V zákonom stanovenej lehote podal proti tomuto rozsudku odvolanie žalovaný a to v celom rozsahu. Namietal, že postupom a rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces tým, že odôvodnenie napádaného rozsudku neobsahuje žiadne skutkové a právny závery nadväzujúce na vykonané dokazovanie, ktorým by sa preukázala dôvodnosť a výška zadosťučinenia v sume 1.100 Eur. Napádaný rozsudok nespĺňal základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako ich definuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, keďže neobsahuje konkrétne skutkové okolnosti a argumentačne nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. IV. ÚS 115/03) k požiadavke

odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok opravného (odvolacieho) súdu (§ 211 OSP).“ Ďalej žalovaný namietal ako odvolací dôvod aj to, že súd prvej inštancie sa nedôsledne zaoberal jeho námietkou, že žalobkyňa si uplatnila už nárok na finančné zadosťučinenie v inej sporovej veci. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na svoj argument uvedený v jeho vyjadrení k žalobe, že ak primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom (poukazom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015), potom postup, kedy spotrebiteľ namiesto jednej žaloby podáva niekoľko žalôb nemôže znamenať, že nárok na finančné zadosťučinenie by mal vzniknúť v rozsahu rovnajúcom sa násobku počtu podaných žalôb. Žalovaný súčasne tvrdil, že uvedený argument sa týka posúdenia danosti (existencie) nároku na finančné zadosťučinenie, a súčasne aj jeho výšky. Navyše súd prvej inštancie sa uvedeným argumentom nezaoberal, konštatoval len to, že v inom prípade išlo o iné sporové konanie a o inú zmluvu. Tento záver súdu je však podľa žalovaného nepostačujúci a nepreskúmateľný, pretože nevysvetľuje žiadny dôvod, pre ktorý by počet súdnych konaní mal viesť k rovnakému počtu nárokov na finančné zadosťučinenie. Poukázal aj na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS/736/16. Žalovaný tiež tvrdil, že postup konajúceho súdu je v rozpore s jeho zákonnou povinnosťou riadne a dôsledne sa vyporiadať so všetkými argumentmi strán týkajúcimi sa prejednávanej veci. Namietal aj neprimeranosť návrhu nároku vo výške 1.100,- Eur. Nebolo zohľadnené, že skoršie rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia bolo dostatočnou satisfakciou.

18. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok a žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia.

19. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

20. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred, t. j. dňa 18.05.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

21. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nedostatočne zisteným skutkovým stavom a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

22. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP. Odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok nezodpovedá preukázaným skutkovým okolnostiam, preukazujúcich základ nároku je nedôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním Okresného súdu Svidník vo veci sp. zn. 6C/158/2014 v ktorom predmetom bolo vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, v ktorom bola ako spotrebiteľka úspešnou žalobkyňou potvrdený odvolacím súdom. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie prvoinštančného súdu, ktorý v bode 20.

uvádza, že nárok v predmetnom konaní je odvodzovaný od konania sp. zn. 6C/158/2014, v ktorom žalobkyni si úspešne uplatnila svoje nároky ako spotrebiteľka. Z uvedeného vypláva, že tvrdenie odvolateľa, že nie je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je správnym.

23. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd ustáli skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (viď rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, v každom štádiu civilného procesu. Odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

24. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolací súd má za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená vo vzťahu k posúdeniu nároku čo do jeho základu.

25. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

26. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená aj nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

27. Samotné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa viaže vznik práva na finančné zadosťučinenie na úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a takýmto môže byť napr. úspešná obrana spotrebiteľa v konaní o zaplatenie nárokov aj dožadovanie sa určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a iné. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú formulované v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je

možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv. Za daného stavu nie je možné považovať konanie žalobkyne, ktorá si po podaní úspešnej žaloby voči žalovanému (vo veci určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 996,59 Eur) uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie, za šikanózne, či v rozpore so zákonom alebo dobrými mravmi.

28. Odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Bol to však žalovaný, kto uzavrel so žalobkyňou úverovú zmluvu dňa 25.05.2010, ktorá obsahovala zmeny pri RPMN, či predpokladanej RPMN úveru oproti textu žiadosti úveru, ktorú žalobkyňa podpísala dňa 19.05.2010, z dôvodu čoho bola zmluva vyhodnotená ako neplatná, bezúročná a bezpoplatková. Rovnako tak táto zmluva obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku týkajúcu sa poplatkov 187,31 Eur a 113,52 Eur za služby spočívajúce v možnosti odkladu splatnosti splátok. Tieto nekalosti žalobkyňa úspešne uplatnila v konaní súdu prvej inštancie pod sp. zn. 6C/158/2014, ktorý rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom. Takéto konanie žalovaného v pôvodnom konaniach bolo nepochybne spôsobilé privediť žalobkyňu ako spotrebiteľku ujmu. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

29. Vo vzťahu k otázke výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd poukazuje na to, že v prípade pôvodnej žaloby sa žalobkyňa domohla zaplata sumy 996,59 Eur ako bezdôvodného obohatenia, aj s prihliadnutím na poplatky 187,31 Eur a 113,52 Eur za možnosť odkladu splátok (ktoré podmienky boli určené za neprijateľné), preto odvolací súd má za to, že súdom prvej inštancie priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia v tomto konaní je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu (teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov) pričom vo vzťahu k žalobkyňu - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Súčet finančných nárokov, ktoré žalovaný mohol od žalobkyne žiadať je 1.297,42 Eur, pritom priznaná suma zadosťučinenia nie je ani v uvedenej výške, ale je nižšia. Pokiaľ preto ide o výšku finančného zadosťučinenia, k tomu odvolací súd ešte dodáva, že táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané v danej veci, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 1.100.- eur tak, ako ich priznal súd prvej inštancie. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia, recidívy porušovania spotrebiteľských práv, suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom prvej inštancie je plne opodstatnená s ohľadom na skutočnosť, že v predmetnom prípade spotrebiteľovi reálne hrozilo, že žalovaný sa od neho na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bude domáhať plnení nad rámec istiny, na ktoré nárok nemal. Pri stanovení výšky súd prvej inštancie správne vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalovaný použil v úverovej zmluve vo vzťahu k žalobkyňu súdom uznané neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré bez súdnej ochrany by mali za následok jeho bezdôvodného obohatenie vo vyššej sume, ako bola výška priznaného zadosťučinenia. Takto priznané finančné zadosťučinenie je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného žalobkyňa trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri uzatváraní zmluvy so žalobkyňou konal závadne.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil (§ 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa). Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom prvom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňu 1.100.- Eur ako vecne správny potvrdil (§ 387 CSP).

31. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

32. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práva základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), napr. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

33. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

34. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 1.100,- Eur zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, preto bol aj tento výrok podľa § 387 CSP potvrdený.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, tak úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).